

רשומות

הצעות חוק

ה מ מ ש ל ה

16 בנובמבר 2011

627

י"ט בחשוון התשע"ב

עמוד

הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס' 12) (סמכויות אכיפה), התשע"ב-2011 64

הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון מס' 12) (סמכויות אכיפה), התשע"ב-2011

1. שינוי מונחים בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן – החוק העיקרי), בכל מקום, במקום "פנקס" יבוא "מרשם", במקום "בפנקס" יבוא "במרשם", במקום "מהפנקס" יבוא "מהמרשם", במקום "הרשם" יבוא "הממונה" ובמקום "לרשם" יבוא "לממונה".

ד ב ר י ה ס ב ר

במהלך העשורים האחרונים, התרחשו שינויים טכנולוגיים ומשקיים מרחיקי לכת באופן שבו מידע נאסף, מעובד ונעשים בו שימושים נוספים, וזאת במסגרת הפעילות השגרתית של ארגונים ויחידים. שינויים אלה אף יוצרים איומים חדשים על הזכות לפרטיות במידע. המציאות מלמדת שדליפת מידע רגיש, גישה לא מורשית למאגרים ושימוש במידע מתוכם למטרות זרות – הופכים לשכיחים יותר ויותר.

עמד על כך גם בית המשפט העליון בבג"ץ 8070/98 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' משרד הפנים, פד"י (נח) 4(8), בעמ' 864:

"ההתפתחויות בעולם המדע והטכנולוגיה הופכות מהירות יותר מאשר בעבר ועל כן ניצב המשפט בפני אתגרים חדשים בתכיפות גדולה מאשר בעידן קודם. כך קורה גם בתחום בו עסקינן. אמצעי המחשוב המודרניים והטכנולוגיה המתקדמת בתחום התקשורת מביאים עימם ברכה רבה בצד סכנות גוברות לפגיעה בזכותו של האדם לפרטיות" (ההדגשות לא במקור).

כמו כן, יש להתמודד עם האתגרים הייחודיים של אכיפת הגנת הפרטיות במאגרי מידע ממוחשבים, ואלה המרכזיים שבהם:

– ככלל, מבוצעות ההפרות בדלת אמותיו של המפר ולרוב אין ראייה "חפצית" לקיומן. בשל טבעו של התחום, מידת התחכום של העוסקים בו ויתרונם בהכרת המערכת שלהם – קל מאוד לטשטש את העקבות בזמן קצר;

– ביצוע ההפרות הוא פשוט ועלות ביצוע ההפרה ושכפול עותקים "מפרים" של המידע – זניחה, ומנגד פוטנציאל הרווח הכספי מביצוען – גדול;

– מרגע שבוצעה ההפרה (כגון שדלף מידע ממאגר) כמעט בלתי אפשרי לתקן את נזקה. מכאן, שיש נסיבות שבהן נדרשת תגובה ופעולה מיידית;

– לא מדובר בפעילות המיוחדת לסקטור מסוים במשק. מאגרי מידע מוחזקים ופועלים בתחומים מגוונים – בסקטור הציבורי והפרטי, בכל תחומי המשק והחברה ובידי תאגידי ענק כמו גם אזרחים מן השורה;

– במציאות הטכנולוגית הנוכחית נאסף יותר ויותר מידע על אודות אנשים כחלק בלתי נפרד משירותים אחרים הניתנים, כגון "נתוני מיקום" במסגרת שימוש בטלפון סלולרי, נתוני גלישה באינטרנט במסגרת שירות חיבור לאינטרנט, ועוד.

כללי מטרת התיקון המוצע היא לשפר את יכולות הפיקוח והאכיפה להבטחת קיום הוראות חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן – החוק או חוק הגנת הפרטיות). הנוגעות לפרטיות במאגרי מידע. הזכות לפרטיות היא זכות חוקתית מוגנת על פי סעיף 7 לחוק¹ יסוד: כבוד האדם וחירותו. התיקון המוצע נועד להקנות ליחידת רשם מאגרי המידע, המופקדת על שמירה על הפרטיות במאגרי מידע ועל קיום הוראות החוק הנוגעות למאגרי מידע, כלי פיקוח וסמכויות אכיפה שיאפשרו התמודדות עם הסיכונים המאיימים על הפרטיות כיום, בהתחשב במעמדה של הזכות לפרטיות כזכות יסוד במשפט הישראלי. בהצעת חוק זו מוצע לקבוע מנגנון אכיפה מינהלי, שיהווה מנגנון חלופי לאכיפה במסגרת ההליך הפלילי, ביחס להפרה של הוראות החוק, וכן לערוך שינויים בחלק העונשין של החוק.

פרק ב' לחוק הגנת הפרטיות מסדיר את ההגנה על המידע במאגרי מידע ממוחשבים. הפרק האמור מגדיר מהו מאגר מידע, מקים מוסד רישום ופיקוח על מאגרי מידע, וקובע הוראות לגבי איסוף המידע למאגרי מידע, אופן ניהול מאגרי מידע והשימוש במידע האגור בהם. תכלית ההסדר בפרק ב' לחוק היא למנוע פגיעה בפרטיות בהקשר של השימוש במאגרי מידע ולהגן על זכויות נושאי המידע. פרק ד' לחוק הגנת הפרטיות מסדיר את מסירת המידע מגופים ציבוריים.

בהחלטת הממשלה מס' 4660 מיום כ"ג בסיוון התשס"ו (19 ביוני 2006) הוחלט על הקמתה של רשות משפטית להגנת פרטיות וטכנולוגיות מידע במשרד המשפטים, הקרויה הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע (להלן – רמו"ט). בעקבות זאת, מוזגה יחידת רשם מאגרי מידע ארגונית תחת רמו"ט. מטרת החלטת הממשלה היתה, בין השאר, לשפר את הפיקוח בנושא זה.

בדין וחשבון שהגיש לשרת המשפטים בחודש ינואר 2007 הצוות לבחינת החקיקה בתחום מאגרי המידע בראשותו של המשנה ליועץ המשפטי (חקיקה) דאז, מר יהושע שופמן (להלן – דוח צוות שופמן). המליץ הצוות, בין שאר המלצותיו, להרחיב את סמכויות רשם מאגרי המידע. במהלך שנות פעולתה של רמו"ט ולנוכח ההתפתחויות הטכנולוגיות בתחום, התווספו כמה תובנות לתובנות המגולמות בדוח צוות שופמן. אלו באים לידי ביטוי בהצעת חוק זו.

¹ ס"ח התשמ"א, עמ' 128; התשע"א, עמ' 758.

- (1) ברישה, במקום "ובפרק ד" יבוא "ובפרקים ד' עד ד'3";
 (2) בהגדרה "מידע", בסופה יבוא "ולעניין סעיפים 23(ג) ו-23טו – מידע מכל סוג שהוא";
 (3) במקום ההגדרה "רשם" יבוא:

"הממונה על הגנת מידע", "הממונה" – מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות להתמנות לשופט של בית משפט מחוזי והממשלה מינתה אותו, בהודעה ברשומות, לפקח על הגנת המידע במאגרי מידע לפי הוראות חוק זה;
 "מרשם" – מרשם מאגרי המידע המנוהל על ידי הממונה על הגנת מידע מכוח סעיף 12 לחוק";

- (1) במקום סעיף קטן (ה) יבוא:

"(ה) הממונה יעמוד בראש יחידת הפיקוח והוא רשאי להסמיך חוקר או מפקח, מבין עובדי המדינה, בסמכויות לפי חוק זה, כולן או חלקן, אם התקיימו בו כל אלה:

- (1) משטרת ישראל הודיעה, בתוך שלושה חודשים מפנייתו של הממונה אליה, כי היא אינה מתנגדת להסמכתו מטעמים של ביטחון הציבור, לרבות בשל עברו הפלילי;

ד ב ר י ה ס ב ר

לחוק הגדרה של "הממונה על הגנת מידע" ולהחליף בכל מקום בחוק את המונח "הרשם" במונח "הממונה".

עוד מוצע לתקן את החוק כך שבכל מקום, במקום "פנקס" מאגרי המידע יבוא "מרשם" מאגרי המידע, ובהתאמה לכך תיוסוף הגדרה של "מרשם" בסעיף 7 לחוק. כמו כן מוצע להחיל את ההגדרות השונות הקבועות בסעיף 7 גם על פרקים ד' עד ד'3 שמוצע להוסיפם לחוק במסגרת הצעת חוק זו.

סעיף 3 לפסקה (1)

סעיף 10(ה) לחוק קובע כיום כדלקמן:

"(ה) הרשם יעמוד בראש יחידת הפיקוח, והוא ימנה את המפקחים לצורך ביצוע הפיקוח לפי חוק זה; לא יתמנה למפקח אלא מי שקיבל הכשרה מקצועית מתאימה בתחום מיחשוב ואבטחת מידע והפעלת סמכויות לפי חוק זה, ומשטרת ישראל לא הביעה התנגדות למינויו מטעמים של שמירה על בטחון הציבור"

מוצע להחליף את סעיף 10(ה) האמור ולקבוע כי הממונה, העומד בראש יחידת הפיקוח, יהיה רשאי להסמיך חוקר או מפקח, מבין עובדי המדינה, בסמכויות לפי החוק, כולן או חלקן. כמו כן מוצע לקבוע תנאי הסמכה הולמים למפקח ולחוקר, תוך מתן דגש על הכשרה ראויה לצורך הפעלת סמכות חדירה לחומר מחשב, כמקובל בהוראות דבריי חקיקה דומים אחרים.

היקפם ועוצמתם של האימונים וההפרות, והאתגרים הייחודיים של אכיפת הגנת הפרטיות, כפי שתוארו לעיל, מחייבים אפוא לעדכן גם את ההסדר של ההגנה על הפרטיות, המפורט בפרק ב' לחוק.

עוד יצוין, כי סמכויות פיקוח ואכיפה אפקטיביות, הן גם נדבך מרכזי במתכונת פעילותן של רשויות הגנת מידע דומות בעולם ובמסמכי מדיניות מרכזיים של האיחוד האירופי ושל הארגון לשיתוף פעולה ופיתוח כלכלי (OECD).

התוספות המוצעות בהצעת החוק נועדו, כאמור לעיל, לחזק במידה משמעותית את יכולות האכיפה של יחידת רשם מאגרי המידע, ובמסגרת זו להקנות לו סמכויות מינהליות חלופיות לנקיטת הליכים פליליים. כמו כן מוצע להשלים את הכלים הקיימים בסמכויות אכיפה פליליות.

סעיפים לאור הכוונה להרחיב את הסמכויות הנתונות 1 ו-2 לרשם מאגרי המידע (כאמור לעיל בחלק הכללי של דברי ההסבר), מוצע לקבוע תנאי כשירות

מחמירים מאלה הקיימים כיום, כך שיוכל להתמנות לרשם מאגרי המידע רק מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות להתמנות לשופט של בית משפט מחוזי, במקום שופט של בית משפט שלום כפי שנדרש כיום בהתאם לסעיף 7 לחוק. כמו כן, מוצע להחליף את המונח "רשם מאגרי המידע" במונח "הממונה על הגנת מידע", שהוא מונח המתאר בצורה מדויקת יותר את תפקידו של הרשם ואת הסמכויות הנתונות לו לפי הצעת החוק. לפיכך מוצע להוסיף בסעיף 7

(2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שיהיו נתונות לו לפי חוק זה, כפי שהורה שר המשפטים בהסכמת השר לביטחון הפנים, ולעניין הפעלת סמכויות חדירה לחומר מחשב או העתקתו כאמור בסעיפים 23 ו-23א(3) – הוא בעל תפקיד המיומן לביצוע פעולות כאמור;

(3) הוא עומד בתנאי כשירות נוספים, ככל שהורה שר המשפטים בהסכמת השר לביטחון הפנים.”;

(2) אחרי סעיף קטן (ה) יבוא:

”(ה) הוראות סעיף קטן (ה) יחולו רק לגבי רשות ביטחון וגוף אחר שחלים עליהם הוראות סעיף 24א.”;

(3) סעיף קטן (ז) – בטל.

4. בסעיף 17 לחוק העיקרי, האמור בו יסומן ”(א)” ואחריו יבוא:

”(ב) (1) השר רשאי לקבוע הוראות לעניין האחריות לאבטחת המידע הקבועה בסעיף קטן (א) ובסעיף 17(ב), ובכלל זה היקפה והחובות הכלולות בה, וכן לעניין דרכי אבטחת המידע כאמור, בין השאר בעניינים אלה:

(א) הגנה פיזית ולוגית על המאגר;

(ב) סדרי הניהול וכללי העבודה במאגר המידע ובקשר אליו, לרבות לעניין קביעה של הגבלות על גישה של מועסקים למידע.

(2) בתקנות לפי פסקה (1), יכול שייקבעו הוראות שונות לגבי מאגרים בעלי מאפיינים שונים.

(3) תקנות לפי פסקה (1) שיחולו על גופים המנויים בתוספת הראשונה, השנייה והרביעית לחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ”ח–1998, יותקנו בהתייעצות עם ראש הממשלה, ואולם תקנות כאמור לעניין גופים המנויים בפרטים 2 ו-3 לתוספת הראשונה של החוק האמור, יותקנו בהתייעצות עם שר הביטחון.”

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקה (3)

סעיף 10(ז) לחוק קובע כיום כי ”דין הרשם ודין מי שפועל מטעמו כדין עובד המדינה”. ההוראה האמורה מתייתרת מאחר שהממונה הוא עובד המדינה, ולפי סעיף 10(ה) המוצע גם החוקרים והמפקחים שהממונה יכול להסמיך צריכים להיות עובדי המדינה. לפיכך מוצע לבטל את ההוראה האמורה.

סעיף 4 סעיף 17 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי בעל מאגר מידע, מחזיק במאגר מידע ומנהל מאגר מידע, אחראים לאבטחת המידע במאגר. אבטחת מידע מוגדרת בסעיף 7 לחוק כ”הגנה על שלמות המידע, או הגנה על המידע מפני חשיפה, שימוש או העתקה, והכל ללא רשות כדין”. אבטחת מידע היא מרכיב מהותי בהגנה מפני פגיעה בפרטיות מידע במאגר המידע, ולכן יש לה מקום מרכזי בהסדרה לפי פרק ב’ לחוק. סעיף 36 לחוק קובע הסמכה לקבוע תקנות גם בנושא זה. מוצע להוסיף סעיף הסמכה ספציפי להתקנת תקנות בעניין האחריות לאבטחת מידע, כדי לאפשר הטלת סנקציה מינהלית על הפרת ההוראות.

לפסקה (2)

הסמכויות של מפקח לצורך מילוי תפקידיו לפי החוק, מעוגנות כיום בסעיף 10(ה) לחוק. במסגרת הצעת החוק, סמכויות הפיקוח של הממונה ושל המפקחים מטעמו, מוגדרות ומאורגנות מחדש בפרק ד’ המוצע. מאחר שבהתאם לסעיף 24 המוצע, פרקים ד’ עד ד’3 המוצעים אינם חלים על רשות ביטחון כהגדרתה בסעיף 19(ג) לחוק ועל כל גוף אחר שקבע שר הביטחון, בצו, בהסכמת שר המשפטים, מוצע להגביל את תחולתו של סעיף 10(ה) הקיים, כך שיחול רק לגבי רשות ביטחון כהגדרתה בסעיף 19(ג) וכל גוף אחר שנקבע בידי שר הביטחון כאמור בסעיף 24 המוצע. התוצאה היא שלגבי אותם גופים ימשיך לחול הדין הקיים טרם התיקון. תחולת סמכויות הפיקוח של הממונה ושל המפקחים מטעמו, ביחס לגופים במערכת הביטחון אשר אינם מוחרגים מתחולת פרק ד’ המוצע כאמור לעיל, מוסדרת בסעיף נפרד בהצעת החוק – סעיף 23א.

5. בסעיף 17א(ב) לחוק העיקרי, במקום "הממונה על האבטחה" יבוא "האחראי על הגנת תיקון סעיף 17 מידע".
6. בסעיף 17ב לחוק העיקרי – תיקון סעיף 17ב
- (1) במקום כותרת השוליים יבוא "האחראי על הגנת מידע";
- (2) בסעיף קטן (א), במקום "ממונה על אבטחת מידע (להלן – הממונה)" יבוא "אחראי על הגנת מידע";
- (3) בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג), במקום "ממונה" יבוא "האחראי על הגנת מידע".
7. לפני סעיף 24 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת פרקים ד' ו'
עד ד'3

"פרק ד' 1: סמכויות פיקוח, בירור מינהלי ואכיפה

סימן א': הגדרות

הגדרות 23ט. בפרק זה –

- "חוק המחשבים" – חוק המחשבים, התשנ"ה–1995²;
- "חוק המעצרים" – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו–1996³;
- "חומר מחשב", "מחשב" – כהגדרתם בחוק המחשבים;
- "חפץ" – כהגדרתו בפקודת המעצר והחיפוש;
- "מסמך" – לרבות פלט כהגדרתו בחוק המחשבים;

ד ב ר י ה ס ב ר

מאגרי המידע אשר מוצע לשנות את תוארו לממונה על הגנת מידע (ר' דברי ההסבר לסעיפים 1 ו-2 להצעת החוק).

סעיף 7 לפרק ד' המוצע

פרק ד' המוצע קובע סמכויות פיקוח, בירור מינהלי ואכיפה. הסמכויות המפורטות בסימן ב' המוצע, נועדו לאפשר פיקוח שוטף על קיום הוראות החוק. בסמכויות הבירור המינהלי המפורטות בסימן ג' המוצע ייעשה שימוש במקרה שקיים יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה של הוראות החוק הנאכפות במישור המינהלי. בסמכויות האכיפה הפליליות המפורטות בסימן ד' המוצע, ייעשה שימוש במקרה שהתעורר חשד לביצוע עבירה על הוראות החוק.

לסימנים א' ו'ב'

סעיף 10(ה) לחוק מפרט כיום את הסמכויות המיועדות לפיקוח שגרתי על קיום הוראות החוק, כאשר אין בהכרח חשד או יסוד להניח שהופרו אותן הוראות או שנעברו עבירות פליליות. לעתים מוזמנות הפעלת סמכויות פיקוח שגרתיים אלה יכולה לעורר השערה כי אכן קיים חשד לביצוע עבירה או יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה, דבר שיקים את הבסיס להפעלת סמכויות הבירור המינהלי או סמכויות האכיפה בהתאמה.

עוד מוצע לקבוע כי ההוראות, לעניין אבטחת מידע, שיחולו על גופים המנויים בתוספת הראשונה, השנייה והרביעית לחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח–1998, ייקבעו בהתייעצות עם ראש הממשלה או עם שר הביטחון, לפי העניין. גופים אלה כפופים להנחיות של שירות הביטחון הכללי בתחום הגנת מערכות מחשב קריטיות – הגופים המנויים בתוספת הרביעית לחוק, ובתחום אבטחת מידע – הגופים המנויים בתוספת הראשונה והשנייה לחוק האמור. למעט הגופים המנויים בפרטים 2 ו-3 לתוספת הראשונה של החוק האמור, אשר כפופים להנחיות הממונה על הביטחון במערכת הביטחון (להלן – המלמ"ב), בתחום זה. לכן, בקביעת תקנות לעניין אבטחת מידע שיחולו על גופים אלה, יש מקום להתייעצות עם ראש הממשלה שהוא השר הממונה על שירות הביטחון הכללי, או עם שר הביטחון, שהוא השר הממונה על המלמ"ב, לפי העניין, כדי למנוע סתירה או כפל הוראות בנושא זה.

סעיפים 17א ו-17ב לחוק מתייחסים לבעל תפקיד 5 ו-6 בגופים מסוימים שברשותם מאגרי מידע, שהוא אחראי על אבטחת המידע במאגרים. מוצע לתקן את הסעיפים האמורים ולהחליף את תוארו של בעל תפקיד כאמור מ"ממונה על אבטחת מידע" ל"אחראי על הגנת מידע", זאת כדי למנוע בלבול בינו לבין רשם

² ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 358.

”נתוני מערכת” – נתונים על אודות החוקה וניהול של מידע
ושל מאגר מידע על אודות השימוש בהם, ובלבד
שאינם כוללים מידע;
”פקודת המעצר והחיפוש” – פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר
והחיפוש)[נוסח חדש], התשכ”ט-1969⁴.

סימן ב': סמכויות פיקוח

23. סמכויות מפקח (א) לשם פיקוח על ביצוע ההוראות לפי פרקים ב', ד', ד'2
ו'ד'3, רשאי הממונה או מפקח שהוסמך על ידו:

(1) לדרוש מכל אדם למסור לו את שמו ומענו ולהציג
לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה
אותו;

(2) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה
או מסמך;

(3) לדרוש מכל אדם הנוגע בדבר להציג לפניו או
למסור לו עותק מחומר מחשב הכולל נתוני מערכת
או מידע מדגמי; מידע מדגמי לפי סעיף זה לא ייאסף
בהיקף העולה על הנדרש למימוש תכליות הפיקוח;

(4) להיכנס למקום שיש לו יסוד סביר להניח שקיים
בו מאגר מידע או שנעשה בו שימוש במאגר מידע,
ובלבד שלא ייכנס למקום המשמש למגורים אלא על
פי צו של בית משפט.

(ב) הממונה ימחק מידע מדגמי שנמסר או שנאסף לפי סעיף
זה, כאשר אינו נדרש עוד באופן סביר להמשך הליכי הפיקוח,
ולכל היותר בתוך 3 שנים ממועד מסירתו או איטופו, אלא אם
כן המידע נדרש לצורך הליכים לפי סימנים ג' או ד' לפרק זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

נושאי המידע במאגר, בין השאר, באמצעות בדיקת
הכללים המוגדרים במערכת המידע וסוג המידע השמור
במערכת המידע, ובחינת פעולות העיבוד השונות
המבוצעות במידע. ביחס לבחינת אבטחת המידע, יש צורך
בבדיקה של אופן המימוש בפועל של עקרונות אבטחת
המידע, למשל אופן הגדרת הרשאות הגישה למידע.

אשר למידע מדגמי – ככלל, הכוונה להצגה של עותק
מחומר מחשב הכולל שדות אקראיים או למסירתו לצורך
בדיקה מדגמית של המידע הנשמר במאגר או לצורך
היבטים אחרים של הפיקוח על הניהול והשימוש במידע
במאגר. כדי לצמצם למינימום את הפגיעה האפשרית בזכות
לפרטיות של המפוקחים ושל נושאי המידע שבמאגרי
המידע המפוקחים, מוצע כי מידע מדגמי ייאסף בהיקף
הנדרש למימוש תכליות הפיקוח בלבד. כמו כן מוצע כי
המידע המדגמי שנמסר או שנאסף יימחק, ככלל, ממאגרי
המידע של הממונה כאשר אינו נדרש עוד באופן סביר
להמשך הליכי הפיקוח.

סעיף 23 המוצע מחליף את סעיף 10(ה1) לחוק.
הסעיף מוסיף על סמכויות הפיקוח השגרתיות על מאגרי
המידע שהיו כלולות בסעיף 10(ה1) האמור, את הסמכות
לדרוש הזדהות ואת הסמכות לדרוש הצגה או מסירה של
עותק מחומר מחשב הכולל נתוני מערכת או מידע מדגמי.
סמכויות החיפוש והתפיסה שהיו כלולות בסעיף 10(ה1)
לחוק יחד עם סמכויות הפיקוח, מעוגנות במסגרת הצעת
החוק בסימנים נפרדים, מאחר שסמכויות אלו הן סמכויות
המופעלות בעת שקיים חשד לביצוע עבירה או יסוד סביר
להניח שבוצעה הפרה.

כאמור לעיל, מוצע להסמיך את הממונה או המפקחים
שהוסמכו על ידו, לדרוש הצגה או מסירה של עותק מחומר
מחשב הכולל נתוני מערכת או מידע מדגמי. נתוני מערכת
הם נתונים טכניים שאינם כוללים מידע אישי על אודות
אדם, והם דרושים לבירור קיום הוראות החוק במאגר
המידע הממוחשב, ביחס לאופן השימוש במידע. הדרך
לבחון עמידה בהוראות החוק, תוך שמירה על פרטיות

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284.

סימן ג': סמכויות בבירור מינהלי

צו לחיפוש ולחדירה 23יא. היה לממונה או לעובד המדינה שהוא הסמיך לכך בהודעה ברשומות, הכשיר לכהן כשופט של בית משפט מחוזי, יסוד סביר להניח כי בוצעה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 23טז, הוא רשאי לבקש מבית המשפט צו חיפוש ותפיסה או צו חדירה לחומר מחשב לפי סעיפים 23 עד 24 לפקודת המעצר והחיפוש, ולבצעם בעצמו או באמצעות מפקח.

אופן ביצוע חדירה 23יב. על ביצוע חיפוש, תפיסת חפץ וחדירה לחומר מחשב או לחומר מחשב העתקתו לפי סימן זה, יחולו הוראות סעיפים 23א, 24(א)(1) ו-26 עד 28, 31 ו-45 וכן הוראות הפרק הרביעי לפקודת המעצר והחיפוש, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה: הסמכויות הנתונות לשוטר יהיו נתונות למפקח והסמכויות הנתונות לקצין יהיו נתונות לממונה ולעובד המדינה שהוא הסמיך כאמור בסעיף 23יא.

סימן ד': סמכויות אכיפה

סמכויות אכיפה 23יג. (א) היה לממונה או לחוקר יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה לפי פרקים ב' או ד'3, יהיו נתונות לממונה ולחוקר כל סמכויות הפיקוח לפי סימן ב' לפרק זה, וכן הם רשאים – (1) לחקור כל אדם הקשור לעבירה כאמור או שעשויות להיות לו ידיעות הנוגעות לעבירה כאמור; על חקירה לפי פסקה זו יחולו הוראות סעיפים 2 ו-3 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות)⁵, והוראות חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב–2002⁶, בשינויים המחויבים;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסימן ג'

לכהן כשופט של בית משפט מחוזי, סמכויות רחבות יותר מהסמכויות הקבועות בסימן ב' לצורך הפיקוח השגרתי, ולהסמיך אותו לבקש מבית המשפט צו חיפוש ותפיסה או צו חדירה לחומר מחשב לפי סעיפים 23 עד 24 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)[נוסח חדש], התשכ"ט–1969, ולבצעם בעצמו או באמצעות מפקח.

בשנים האחרונות נדון רבות הצורך במציאת מנגנוני אכיפה חלופיים להליך הפלילי, שיאפשרו תגובה מהירה, יעילה ומידתית להפרת הוראות החוק. ההתפתחויות בתחום השימוש במאגרי מידע מחייבות אף הן מתן כלים לאכיפה יעילה בידי הממונה.

לסימן ד'

לסעיף 23יג

בחוק הגנת הפרטיות אין היום לרשם או למי מטעמו סמכויות חקירה פליליות. כיום מוקנות סמכויות אכיפה לכמה רשויות רגולטוריות בעלות התמחות ייחודית ומורכבת, ובהן רשות ניירות ערך, רשות ההגבלים עסקיים ורשות המסים.

בהתאם לכך מוצע להסמיך את הממונה והחוקרים מטעמו, בסמכויות חקירה, סמכות לתפיסת חפצים, סמכות עיכוב, סמכות לדרוש מאדם להתלוות אליו למשרדי

המנגנון החלופי להליך הפלילי הוא מנגנון של הטלת סנקציות מינהליות. לשם כך, וכדי להבטיח כי הטלת הסנקציות תתבסס על תשתית ראייתית מתאימה ומספיקה, נדרש ליתן לממונה סמכויות שימשו אותו לאיסוף תשתית ראייתית זו. כלי הפיקוח הקיימים לא תמיד נותנים מענה לכך, שכן לא מדובר בפיקוח שגרתי, אלא במקרים שבהם קיים יסוד סביר להניח שבוצעה הפרה של הוראות החוק, וכן לנוכח סוג הפעילות שעליה הממונה מפקח. לפיכך מוצע במסגרת הבירור המינהלי לתת לממונה או לעובד המדינה שהוא הסמיך לכך, הכשיר

⁵ חוקי א"י, כרך א', עמ' 439 (ע) 439, (א) 467.

⁶ ס"ח התשס"ב, עמ' 468; התשס"ח, עמ' 572.

(2) לתפוס כל חפץ שיש לו יסוד סביר להניח שהוא חפץ הקשור לעבירה כאמור;

(3) לבקש מבית המשפט צו חיפוש ותפיסה או צו חדירה לחומר מחשב לפי סעיפים 23 עד 24 לפקודת המעצר והחיפוש, ולבצעו.

(ב) על ביצוע חיפוש, תפיסת חפץ וחדירה לחומר מחשב או העתקתו לפי סעיף זה, יחולו סעיפים 23א, 24(א) ו-1(ב), 26 עד 28, 31 ו-45 וכן הוראות הפרק הרביעי, לפקודת המעצר והחיפוש, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה: הסמכויות הנתונות לשוטר יהיו נתונות לחוקר והסמכויות הנתונות לקצין יהיו נתונות לממונה ולעובד המדינה שהוא הסמך כאמור בסעיף 23א.

(ג) היה לממונה או לחוקר יסוד סביר לחשד שאדם עבר עבירה לפי פרקים ב' או ד', 3, הוא רשאי לעכבו כדי לברר את זהותו ואת מענו או כדי לחקרו במקום הימצאו; היה הזיהוי בלתי מספיק או שלא ניתן לחקור את אותו אדם במקום הימצאו, רשאי הממונה או החוקר לדרוש מאותו אדם להתלוות אליו למשרדי הממונה או לזמנו למשרדי הממונה למועד אחר שיקבע; מי שזומן למשרדי הממונה, יתייצב במועד שזומן אליו; על עיכוב לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיפים 66, 67 ו-72 עד 74 לחוק המעצרים, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה: הסמכויות הנתונות לשוטר יהיו נתונות לחוקר והסמכויות הנתונות לקצין הממונה יהיו נתונות לממונה.

(ד) היה לממונה או לחוקר יסוד סביר לחשד שנעברה עבירה לפי פרקים ב' או ד', 3, הוא רשאי לעכב אדם שיכול למסור לו מידע הנוגע לאותה עבירה, כדי לברר את זהותו ומענו וכדי לחקור אותו במקום הימצאו; וכן הוא רשאי לזמן אותו למשרדי הממונה למועד סביר אחר שיקבע לצורך ביצוע אותן פעולות; מי שזומן למשרדי הממונה, יתייצב במועד שזומן אליו; על עיכוב לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיפים 68 ו-72 עד 74 לחוק המעצרים, בשינויים המחויבים, ובשינויים אלה: הסמכויות הנתונות לשוטר יהיו נתונות לחוקר והסמכויות הנתונות לקצין הממונה יהיו נתונות לממונה.

ד ב ר י ה ס ב ר

למשרדי הממונה למועד אחר, במקרים שבהם הזיהוי אינו מספיק או שלא היה ניתן לחקור אותו במקום הימצאו.

סעיפי העיכוב מבחינים בין עיכוב עד לעיכוב חשוד, מאחר שההצדקה להגבלת חירותו של עד שאינו חשוד פחותה. בהתאם לתפיסה זו, ניתן לזמן עד למועד סביר אחר שיקבע, בדומה לסעיף 68 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן – חוק המעצרים). ככל שמדובר בחשוד ניתן לדרוש כי יתלווה

הממונה, סמכות לבקש צו שיפוטי לביצוע חיפוש ותפיסה וצו חדירה לחומר מחשב. הפעלת סמכויות אלה מותנית בתנאים המנויים בגוף סעיף ההסמכה.

סמכות העיכוב שבסעיף 23ג(ג) ו-1(ד) המוצע, מהווה כלי משלים לסמכות החקירה. סמכות העיכוב מוגבלת למטרות העיכוב הקבועות בחוק המעצרים: בירור זהותו ומענו של המעוכב או קירת המעוכב במקום הימצאו. כמו כן מוצע להסמיך את הממונה או חוקר לזמן את המעוכב

(ה) לעניין סעיפים קטנים (ג) ו-(ד), יראו את משרדי הממונה שהממונה הכריז עליהם בהודעה ברשומות כ"תחנת משטרה" לעניין הוראות חוק המעצרים.

תחולה על מערכת הביטחון 23. (א) על אף הוראות פרק זה, לא יעשה מפקח, חוקר, ממונה או עובד המדינה שהוא הסמיך כאמור בסעיף 23, שימוש בסמכויותיו לפי פרק זה כלפי מערכת הביטחון, אלא לאחר שעבר התאמה ביטחונית כמשמעותה בסעיף 15 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002.⁷

(ב) השר, בהסכמת השר האחראי, יקבע בנהלים תנאים לשימוש בסמכויות לפי פרק זה כלפי מערכת הביטחון, בשים לב לטעמים של ביטחון המדינה, שלום הציבור וביטחון; בהעדר הסכמה בין השרים, יקבע ראש הממשלה נהלים כאמור.

(ג) נהלים ראשוניים לפי סעיף קטן (ב) ייקבעו בידי השר בהסכמת השר האחראי, בתוך 90 ימים מיום תחילתו של חוק זה, ובהעדר הסכמה ביניהם – בידי ראש הממשלה, בתוך 30 ימים לאחר מכן.

(ד) בסעיף זה –

"מערכת הביטחון" – כל אחד מאלה, למעט רשות ביטחון וגוף אחר, שחלים עליהם הוראות סעיף 24א:

(1) משרד הביטחון ויחידות הסמך שלו;

(2) צבא ההגנה לישראל;

(3) יחידות ויחידות סמך של משרד ראש הממשלה, שעיקר פעילותן בתחום ביטחון המדינה;

(4) מפעלי מערכת הביטחון כמשמעותם בסעיף 20 לחוק להסדרת הביטחון בגופים ציבוריים, התשנ"ח-1998, שאינם יחידות או יחידות סמך כאמור בפסקה (3), ואשר שר הביטחון הודיע עליהם לשר;

(5) שירות בתי הסוהר;

ד ב ר י ה ס ב ר

23א המוצע, לא יעשה שימוש בסמכויותיו לפי פרק ד' המוצע כלפי מערכת הביטחון, אלא לאחר שעבר התאמה ביטחונית, כמשמעותה בסעיף 15 לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002. מערכת הביטחון, בהגדרתה בסעיף 23 המוצע, אינה כוללת רשות ביטחון בהגדרתה בסעיף 19(ג) לחוק וגוף אחר כאמור בסעיף 24א המוצע, אשר הוראות פרק זה כלל לא חלות לגביהם.

עוד מוצע לקבוע כי שר המשפטים, בהסכמת השר האחראי, בהגדרתו בסעיף המוצע, יקבע בנהלים תנאים

לחוקר למשרדי הממונה כדי לאפשר חקירה מיידית של העבירה וכן את התייצבותו במועד שנקבע, בדומה לסעיף 67 לחוק המעצרים. עוד מבהירה הצעת החוק כי מי שזומן לחקירה, בין אם הוא חשוד ובין אם הוא עד, מחויב להתייצב במועד שזומן אליו במשרדי הממונה.

לסעיף 23יד

מוצע לקבוע כי מפקח, חוקר, הממונה על הגנת המידע או עובד המדינה שהוא הסמיך כאמור בסעיף

⁷ ס"ח התשס"ב, עמ' 179.

”השר האחראי” – כמפורט להלן, לפי העניין:

- (1) לעניין הגופים המנויים בפסקאות (1), (2) ו-(4) להגדרה ”מערכת הביטחון” – שר הביטחון;
- (2) לעניין גופים המנויים בפסקה (3) להגדרה ”מערכת הביטחון” – ראש הממשלה;
- (3) לעניין שירות בתי הסוהר – השר לביטחון הפנים.

סודיות 2023. אדם שהגיע אליו מידע בתוקף תפקידו לפי פרק זה, ישמרנו בסוד, לא יגלה אותו לאחר ולא יעשה בו כל שימוש, אלא לפי הוראות חוק זה או לפי צו בית משפט.

פרק ד'2: אמצעי אכיפה מינהליים

סימן א': הטלת עיצום כספי

עיצום כספי 2023. (א) בסעיף זה –

”מידע בעל רגישות מיוחדת” –

- (1) מידע על צנעת חייו האישיים של אדם, לרבות התנהגותו ברשות היחיד;
- (2) מידע רפואי או מידע על מצבו הנפשי של אדם;
- (3) מידע גנטי כהגדרתו בחוק מידע גנטי, התשס”א–2000⁸;

ד ב ר י ה ס ב ר

בהתאם למגמה העולמית בתחום הגנת הפרטיות במאגרי מידע, ובהתאם למגמה בתחום האכיפה החלופית בידי רשויות פיקוח בישראל, מוצע לקבוע בחוק סמכות לממונה להטיל סנקציה מינהלית בשל הפרת חלק מהוראות החוק, המתאימות לאכיפה בדרך זו. בכך תינתן לממונה סמכות יעילה ומידתית שמאפשרת לטפל במקרים של אי-ציות לחוק באופן מדורג שהולם את סוגי הפרות השונות ואת נסיבות הביצוע השונות שלהן.

סמכות זו, המאפשרת אכיפה באמצעים מינהליים, כפופה לכללי המשפט המינהלי, בין השאר בכל הנוגע לדיות הראיות הנדרשות להטלת הסנקציה המינהלית, לזכות השימוע בטרם הטלתה, ולזכות לעתור נגד ההחלטה המינהלית לאחר קבלתה.

לסימן א'

לסעיף 223

סעיף 223 המוצע מסמיך את הממונה להטיל עיצום כספי בשל הפרת הוראות החוק המנויות בסעיף. תכליתו של העיצום הכספי איננה ענישה, אלא כפיית ציות והחזרת מפקח למשטר ציות להוראות החוק. העיצום הכספי מהווה תחליף למנגנונים פליליים דוגמת עבירות מינהליות ועבירות אחריות קפידה. האכיפה המינהלית

לשימוש בסמכויות לפי פרק ד'1 כלפי מערכת הביטחון. תנאים אלה יאפשרו הפעלת הסמכויות האמורות בהתחשב בהיבטים הייחודיים של מערכת הביטחון. נהלים ראשוניים כאמור ייקבעו בידי שר המשפטים, בהסכמת השר האחראי, בתוך 90 ימים מיום תחילתו של התיקון המוצע, ובהעדר הסכמה בין השרים – בידי ראש הממשלה, בתוך 30 ימים לאחר מכן.

לסעיף 223

לאור רגישותו האפשרית של המידע שיימסר או שייאסף במסגרת הפעלת הסמכויות לפי פרק זה, מוצע לקבוע חובת סודיות מפורשת ביחס למידע כאמור. הפרת חובת הסודיות יכול שתעלה כדי ביצוע עבירה פלילית לפי סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות או לפי סעיף 117 לחוק העונשין, התשל”ז–1977 (להלן – חוק העונשין).

לפרק ד'2 המוצע

כפי שפורט בדברי ההסבר לפרק ד'1 המוצע, האכיפה במישור הפלילי לברדה אינה מספקת פתרון מלא לאכיפת הוראות חוק הגנת הפרטיות הנוגעות למאגרי מידע. מורכבותם של ההליכים הפליליים מביאה לסרבול ועיכוב בתגובה הנאותה למעשי העבירה. כמו כן, לעתים התגובה ההולמת את נסיבות ביצוע ההפרה אינה מצדיקה את האכיפה במישור הפלילי דווקא שאמור להיות מופעל במקרים חמורים.

⁸ ס”ח התשס”א, עמ’ 62.

- (4) מידע על אודות דעותיו הפוליטיות או אמונותיו הדתיות של אדם;
- (5) מידע על אודות עברו הפלילי של אדם;
- (6) נתוני מנוי ונתוני מיקום כהגדרתם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – נתוני תקשורת), התשס"ח-2007⁹;
- (7) מידע שהוא מאפיין אנושי פיזיולוגי, ייחודי, הניתן למדידה ממוחשבת, המשמש לזיהוי אדם;
- (8) מידע כלכלי על אדם, לרבות מידע על אודות הרגלי הצריכה של אדם;
- (9) מידע נוסף שקבע שר המשפטים, בצו, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת;
- "מידע רגיל" – מידע שאינו מידע בעל רגישות מיוחדת;
- "הסכום הבסיסי" – סכום כמפורט להלן, לפי העניין:
- (1) לעניין הפרה בקשר למאגר מידע הכולל מידע על מספר אנשים שאינו עולה על 1,000, שיש בו רק מידע רגיל – 5,000 ש"ח; ואם יש בו גם מידע בעל רגישות מיוחדת – 50,000 ש"ח;
- (2) לעניין הפרה בקשר למאגר מידע הכולל מידע על מספר אנשים העולה על 1,000 ואינו עולה על 10,000, שיש בו רק מידע רגיל – 10,000 ש"ח; ואם יש בו גם מידע בעל רגישות מיוחדת – 100,000 ש"ח;
- (3) לעניין הפרה בקשר למאגר מידע הכולל מידע על מספר אנשים העולה על 10,000 ואינו עולה על 100,000, שיש בו רק מידע רגיל – 20,000 ש"ח; ואם יש בו גם מידע בעל רגישות מיוחדת – 200,000 ש"ח;
- (4) לעניין הפרה בקשר למאגר מידע הכולל מידע על מספר אנשים העולה על 100,000 ואינו עולה על 1,000,000, שיש בו רק מידע רגיל – 40,000 ש"ח; ואם יש בו גם מידע בעל רגישות מיוחדת – 400,000 ש"ח;
- (5) לעניין הפרה בקשר למאגר מידע שיש בו מידע על מספר אנשים העולה על 1,000,000, שיש בו רק מידע רגיל – 80,000 ש"ח; ואם יש בו גם מידע בעל רגישות מיוחדת – 800,000 ש"ח.
- (ב) הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי בסכום הבסיסי:

ד ב ר י ה ס ב ר

ההפרות המנויות בסעיף 23טז המוצע, מחולקות לשלוש קבוצות לפי דרגת חומרה עולה. ההוראות המנויות בסעיף 23טז(ד) הן ההפרות החמורות ביותר – ולכן הפרתן

מכוונת להוראות שבירוך העובדתי פשוט, הן בתחום מומחיותו של הרגולטור ולפיכך ההכרעה בדבר ביצוע ההפרה תיעשה במהירות ויעילות.

⁹ ס"ח התשס"ח, עמ' 72.

- (1) ניהל או החזיק מאגר מידע החייב ברישום שלא בהתאם להוראות סעיף 8(א);
- (2) כלל פרטים לא נכונים בבקשה לרישום מאגר מידע שהוגשה לפי סעיף 9;
- (3) לא הודיע לממונה על שינוי בפרט מהפרטים המפורטים בסעיף 9(ב) או לפי סעיף 9(ג), בניגוד להוראות סעיף 9(ד);
- (4) החזיק ברשותו חמישה מאגרי מידע לפחות, החייבים ברישום לפי סעיף 8, ולא קיים את חובת הדיווח השנתי בהתאם להוראות סעיף 17א(ב);
- (5) ניהל או החזיק מאגר מידע המשמש לשירותי דיוור ישיר, בלי שיש בידו רישום המציין את המקור שממנו קיבל כל אוסף נתונים המשמש לצורך מאגר המידע ומועד קבלתו וכן למי מסר כל אוסף נתונים כאמור, בניגוד להוראות סעיף 17ה;
- (6) לא פירט על דרישת מידע כי הוא מוסר דרך קבע מידע בהתאם לסעיף 23ג, בניגוד להוראות סעיף 23ד(א);
- (7) לא קיים רישום של המידע שמסר בהתאם לסעיף 23ג, בניגוד להוראות סעיף 23ד(ב);
- (8) לא הודיע לממונה כי הוא מקבל מידע דרך קבע בהתאם לסעיף 23ג והמידע נאגר במאגר מידע, בניגוד להוראות סעיף 23ד(ג);
- (9) מסר פרטים לא נכונים במענה לדרישה של הממונה או מפקח לפי סעיף 23א(1) עד (3).
- (ג) הפר אדם הוראה מדהוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי בשיעור של כפל הסכום הבסיסי:

- (1) פנה לאדם לקבלת מידע לשם החזקתו או שימוש בו במאגר מידע, בלי שמסר לו הודעה כנדרש בסעיף 11;
- (2) סירב לאפשר לאדם שמידע עליו מוחזק במאגר מידע לעיין במידע שעליו, בניגוד להוראות לפי סעיף 13;
- (3) ביצע שינוי במידע שברשותו בלי שהודיע עליו לכל מי שקיבל את המידע, בניגוד להוראות לפי סעיף 14(ב);

ד ב ר י ה ס ב ר

בסיסי. שני פרמטרים משפיעים על סכום העיצום הכספי שהממונה רשאי להטיל: מספר האנשים שעל אודותיהם יש מידע במאגר (ככל שהמספר גדול יותר – סכום העיצום הכספי גדל) ורגישות המידע (הפרות ביחס למידע בעל

יכולה להביא להטלת העיצום הכספי שבמדרג החומרה הגבוה ביותר.

קביעת סכום העיצום הכספי ביחס להפרות המנויות בסעיף 23טז המוצע, מבוססת על נוסחה אשר בבסיסה סכום

- (4) לא הודיע למבקש על סירוב לתקן מידע המצוי במאגר מידע שבבעלותו או למוחק, בניגוד להוראות לפי סעיף 14(ג);
- (5) לא תיקן מידע המצוי במאגר מידע שבהחזקתו, בניגוד להוראות סעיף 14(ד);
- (6) הפר הוראה מההוראות שנקבעו לפי סעיף 17(ב);
- (7) החזיק במאגרי מידע של בעלים שונים בלי שהבטיח כי אפשרות הגישה לכל מאגר תהיה נתונה רק למי שהורשו לכך במפורש בהסכם בכתב בינו לבין בעליו של אותו מאגר, בניגוד להוראות סעיף 17(א);
- (8) לא מינה אחראי על הגנת מידע, בניגוד להוראות סעיף 17(ב);
- (9) ניהל או החזיק מאגר מידע המשמש לשירותי דיוור ישיר, בלא שהמאגר היה רשום במרשם ובלא שאחת ממטרותיו הרשומות של המאגר היא שירותי דיוור ישיר, בניגוד להוראות סעיף 17(ד);
- (10) פנה לאדם בדיוור ישיר באופן שאינו עומד בהוראות סעיף 17(א) לחוק;
- (11) לא נענה לדרישתו של אדם בהתאם לסעיף 17(ב), שמידע המתייחס אליו יימחק ממאגר מידע המשמש לדיוור ישיר, בניגוד להוראות סעיף 17(ד);
- (12) לא נענה לדרישתו של אדם בהתאם לסעיף 17(ג), כי מידע המתייחס אליו, לא יימסר לאדם, לסוג בני אדם או לאנשים מסוימים, בניגוד להוראות סעיף 17(ד).
- (ד) הפר אדם הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי בשיעור של פי ארבעה מהסכום הבסיסי:

- (1) השתמש במידע ממאגר המידע שלא למטרה שלשמה נמסר, בניגוד לסעיף 23מ;
- (2) השתמש במידע ממאגר מידע בלא הרשאה של בעל מאגר המידע, או תוך חריגה מהרשאה כאמור, בניגוד לסעיף 23מא; לעניין זה, מי שברשותו עותק של מאגר מידע, או חלק מהותי ממנו – יראו אותו כמי ששתמש במידע ממאגר המידע, אלא אם כן הוכיח אחרת.

ד ב ר י ה ס ב ר

לצד ההסמכה של הממונה להטיל עיצום כספי, מוצע גם להגביל ולהבנות את שיקול דעתו ולכן הנוסחה שלפיה מחושב סכום העיצום הכספי הסופי, קבועה בחוק.

רגישות מיוחדת יגררו הגדלת העיצום הכספי. גם מידת חומרתה של ההפרה משפיעה על גובה העיצום הכספי (מתבטא במכפלות של פי 2 ופי 4 מהסכום הבסיסי).

23ז. (א) יהיה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 23טז (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו סעיף, ימסור למפר הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המחדל (בפרק זה – המעשה), המהווה את ההפרה;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 23ח;

(4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 23כ.

23יח. מפר שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה.

זכות טיעון

23יט. (א) הממונה יחליט, לאחר ששקל את הטענות שנטענו לפי סעיף 23יח, אם להטיל על המפר עיצום כספי, והוא רשאי להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 23כב.

החלטת הממונה
ודרישת תשלום

(ב) החליט הממונה לפי סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו דרישה לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום), שבה יציין, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן, ואת התקופה לתשלומו;

(2) שלא להטיל על המפר עיצום כספי, ימסור לו הודעה על כך בכתב.

(ג) לא ביקש המפר לטעון את טענותיו לפי הוראות סעיף 23יח בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 30 הימים האמורים, כדרישת תשלום שנמסרה למפר במועד האמור.

ד ב ר י ה ס ב ר

מכן, יחליט הממונה, לאחר ששקל את הטענות שנטענו, אם להטיל על המפר עיצום כספי וכן הוא רשאי להפחית את הסכום לפי הוראות סעיף 23כב המוצע. החליט הממונה להטיל עיצום כספי, ישלח למפר דרישת תשלום ובה יציין את סכום העיצום הכספי המעודכן. החליט הממונה שלא להטיל עיצום כספי, ימסור הודעה על כך למפר בכתב.

לסעיפים 23 עד 23יט

כאשר הממונה סבור כי אדם הפר את הוראות החוק ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי, עליו למסור למפר קודם לכן הודעה על כוונה להטיל עיצום כספי. אדם שנמסרה לו הודעה כאמור, רשאי לטעון את טענותיו בכתב לפני הממונה הן לעניין הכוונה להטיל עליו עיצום כספי והן לגבי סכומו, בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה. לאחר

23ב. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.	הפרה נמשכת והפרה חוזרת
(ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חוזרת" – הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 23טז, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.	
23בא. על מעשה אחד המהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בפרק ד'2 ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד.	הפרה לפי חוק זה וחוק אחר
23בב. (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).	סכומים מופחתים
(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בסימן זה, ובשיעורים שיקבע.	
23בג. (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 23טיט(ג) – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים על הטלת עיצום כספי ועוכב תשלומו של העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 23לד(א), יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בעתירה.	סכום מעודכן של העיצום הכספי

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 23בב

הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מסכום העיצום הכספי שהחוק קובע לאותה הפרה (כמפורט לעיל, סכום העיצום הספציפי נקבע על יסוד הסכום הבסיסי ובהתחשב בקיומם של פרמטרים שונים בהתאם לנוסחה הקבועה בסעיף 23טז המוצע). עם זאת, כדי לאפשר גמישות והתחשבות, בין השאר במצבים שבהם מדובר במפוקח צייתן שמשותף פעולה עם הממונה, מוצע להסמיך את שר המשפטים לקבוע בתקנות רשימה של מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה הממונה רשאי להטיל עיצום כספי בסכומים נמוכים יותר מהקבוע בחוק, ובשיעורים שיקבע שר המשפטים בתקנות.

לסעיף 23בג

לסעיף קטן (א) מוצע לקבוע כי העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן במועד מסירת דרישת התשלום, ולגבי מפר שבחר שלא לטעון את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף 23טיט(ג) – הסכום המעודכן ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב. כמו כן, הוגשה עתירה לבית המשפט לעניינים

לסעיף 23בא

מוצע לקבוע שכאשר הפרה היא הפרה נמשכת, ייווסף על העיצום הכספי הקבוע לאותה הפרה, החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה. עוד מוצע לקבוע שכאשר הפרה היא הפרה חוזרת, ייווסף על סכום העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשל אותה הפרה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור. הפרה חוזרת היא הפרת הוראה מההוראות החוק בתוך שנתיים מההפרה הקודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.

לסעיף 23בא

מוצע לקבוע כי במצב שבו בוצע מעשה שמהווה הפרה של הוראה מההוראות לפי חוק זה המנויות בפרק ד'2 שבשלהן ניתן להטיל עיצום כספי ושל הוראה מההוראות לפי חוק אחר – לא יוטל יותר מעיצום כספי אחד. הסדר דומה קבוע בסעיף 48(ז) לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה – 2005.

(ב) הסכום הבסיסי יתעדכן ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום כ"ז בשבט התשע"א (1 בפברואר 2011); הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(ג) הממונה יפרסם ברשומות הודעה על הסכום הבסיסי המעודכן לפי סעיף קטן (ב).

23כב. העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 23זיט.	המועד לתשלום העיצום הכספי
23כב. לא שולם עיצום כספי במועד, ייווספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961 ¹⁰ (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.	הפרשי הצמדה וריבית
23כו. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה) ¹¹ .	גבייה

סימן ב': התראה מינהלית

23כז. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 23טז, והתקיימו נסיבות שקבע הממונה, בנהלים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא, במקום להמציא למפר הודעה על כוונת חיוב ולהטיל עליו עיצום כספי, לפי הוראות סימן א', להמציא לו התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה; בסעיף קטן זה, "היועץ המשפטי לממשלה" – לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיכו לעניין זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה).

לסימן ב'

לסעיפים 23כז ו-23כט

בסעיף זה מוצע כלי מינהלי נוסף, חלופי להטלת העיצום הכספי, ההתראה המינהלית. כלי אכיפה זה הוא כלי המיועד לעודד ציות של המפוקחים ולאפשר התמודדות עם הפרות עתידיות, על ידי מתן תמריץ שלילי לביצוע ותמריץ חיובי לציות.

מטרתו של כלי אכיפה זה להביא לשינוי התנהגות, תוך הבהרת חובותיו של המפוקח והחזרתו למשטר של ציות. ההתראה המינהלית תופעל ביחס להפרות שלממונה יש סמכות להטיל בשלהן עיצום כספי.

בעצם משלוח ההתראה יש קביעה של הממונה כי בוצעה על ידי המפוקח הפרה, אך לא יוטל בשלה עיצום כספי. לפיכך, הפעלת ההתראה מחייבת קיומה של תשתית

מינהלית על הטלת העיצום הכספי, ועוכב תשלומו של העיצום הכספי כאמור בסעיף 23לד(א), יהיה סכום העיצום הכספי – הסכום המעודכן ביום ההחלטה בעתירה.

לסעיפים קטנים (ב) ו-(ג)

מוצע לקבוע מנגנון אוטומטי לעדכון סכומי העיצום הכספי, ב־1 בינואר בכל שנה (להלן – יום העדכון), בהתאם לשיעור שינוי מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, הידוע ביום העדכון, לעומת המדד שהיה ידוע ביום כ"ז בשבט התשע"א (1 בפברואר 2011). עוד מוצע לקבוע כי הממונה יפרסם ברשומות הודעה על סכומי העיצום הכספי המעודכנים כאמור.

לסעיפים 23כד עד 23כו

מוצע לקבוע כי העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 23זיט המוצע, וכי אם לא שולם עיצום כספי במועד, ייווספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית עד לתשלומו. עוד מוצע כי

¹⁰ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

¹¹ חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

(ב) בהתראה מינהלית יציין הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למפר כי עליו להפסיק את ההפרה וכי אם ימשיך בהפרה או יחזור עליה יהיה צפוי לעיצום כספי בשל הפרה נמשכת או הפרה חוזרת, לפי העניין, כאמור בסעיף 23כט, וכן יציין את זכותו של המפר לבקש את ביטול ההתראה לפי הוראות סעיף 23ככ.

בקשה לביטול
התראה מינהלית

(א) 23כח. (א) נמסרה למפר התראה מינהלית כאמור בסעיף 23כז, הוא רשאי לפנות לממונה, בכתב, בתוך 30 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל אחד מטעמים אלה:

(1) הוא לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

(ב) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (א), הוא רשאי לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהשאיר את ההתראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב, ותימסר למפר בצירוף נימוקי ההחלטה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 23כז

אף על פי שמשלוח ההתראה אינו מלווה בסנקציה מיידית דוגמת הטלת העיצום הכספי, לנוכח העובדה שיש בה קביעה בדבר ביצועה של הפרה ומשמעויות עתידיות לגבי הפרות נוספות, מוצע לאפשר למפוקח לבקש את ביטולה. לפיכך מוצע לקבוע כי מפר שנמסרה לו התראה מינהלית, רשאי לפנות לממונה, בכתב בתוך 30 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה, מהטעמים האלה בלבד: המפר לא ביצע את ההפרה או שהמעשה שביצע המפר, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה. הממונה רשאי לבטל את ההתראה או לדחות את הבקשה ולהותיר את ההתראה על כנה. החלטת הממונה תינתן למפר בכתב בצירוף נימוקי ההחלטה.

לסימן ג'

כלי אכיפה נוסף שמוצע לתת בידי הממונה, אף הוא חלופי להטלת עיצום כספי, הוא התחייבות להימנע מהפרה. ההתחייבות היא מעין "עיצום כספי על תנאי", היא מיועדת לשימוש כלפי מפריס שביצוע הפרות אינו מאפיין אותם ברגיל.

משמעות ההתחייבות היא כי על אף שקיימת תשתית להוכחת ביצוע הפרה, העיצום הכספי נדחה לתקופה שבמסגרתה נדרש המפוקח לקיים את הוראות החוק, ואף תנאים נוספים נלווים שלדעת הממונה יש בהם כדי להביא לצמצום הנוק שנגרם, לתיקון הליקויים שנמצאו ולהבטחת הציות של המפוקח. על המפר למלאם בתוך פרק זמן שיפורט אף הוא בהתחייבות.

השוני בין ההתחייבות וההתראה המינהלית נעוץ, בין השאר, בצורך לקבל את הסכמת המפר לתנאי ההתחייבות, ובכלל זה את הסכמתו לעעדים שעליו לבצע וללווה הזמנים

ראייתית לביצועה של ההפרה, שהיתה מספיקה לצורך הטלת העיצום הכספי. אם המפוקח לא יחזור למשטר הציות, וישוּב לבצע הפרות נוספות בעתיד או ימשיך לביצועה של ההפרה שבשלה נשלחה לו ההתראה, יימצא מפר הפרה חוזרת או נמשכת, בהתאמה, ויוטל עליו עיצום כספי בהתאם.

עיקר תכליתה של ההתראה הוא הבהרה ביחס להוראות החוק או לפיו שאינן חדי-משמעיות, ולפיכך קיימת אפשרות שהן אינן ברורות דיין למפוקח בגלל עמימות ניסוחן. גם הוראות שטרם הוטמעו בקרב ציבור המפוקחים ונדרשת היערכות ביחס ליכולת לקיימן הן הוראות שראוי ליתן בשלהן התראה טרם אכיפתן באמצעות הטלת סנקציה ישירה. על מצבים אלה חולש התנאי שההפרות המדוברות אינן הפרות שיש בהן חומרה יתרה.

הפרות חמורות מחייבות הפגנת מדיניות רגולציה תקיפה ולכן ככלל לא יהיה ניתן להסתפק בהתראה. גם במצב שבו המפר מפר את ההוראה שלא בפעם הראשונה, לא מתאים השימוש בכלי אכיפה זה. במצב דברים כזה ספק אם ניתן לייחס למפר את חוסר ההבנה שניתן לייחס במצבים מסוימים למפר שזו לו הפעם הראשונה שהוא מפר את הוראות החוק.

כדי להבטיח שקיפות ושוויוניות באכיפה ולהגביר את הודאות, מוצע לעגן את המקרים המתאימים למשלוח התראה, בנהלים שיקבע הממונה באישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיך לכך.

23כט.א) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר המשיך להפר את ההוראה שבשלה נשלחה לו ההתראה, ימסור לו הממונה דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 23כט.א).

ב) נמסרה למפר התראה מינהלית לפי הוראות סימן זה והמפר חזר והפר את ההוראה שבשלה נשלחה לו ההתראה, בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, יראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 23כט.ב), והממונה ימסור למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת.

סימן ג': התחייבות להימנע מהפרה

23.א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, כאמור בסעיף 23טז, והתקיימו נסיבות שקבע הממונה, בנהלים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, רשאי הוא להמציא למפר, במקום הודעה על כוונת חיוב, הודעה שלפיה באפשרותו להגיש לממונה כתב התחייבות ועירבון לפי הוראות סימן זה, במקום שיוטל עליו עיצום כספי לפי הוראות סימן א'; בסעיף קטן זה, "היועץ המשפטי לממשלה" – לרבות משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיכו לעניין זה.

ב) בכתב ההתחייבות יתחייב המפר להפסיק את הפרת ההוראה כאמור בסעיף קטן א), ולהימנע מהפרה נוספת של אותה הוראה, בתוך תקופה שיקבע הממונה, ושתחילתה ביום מסירת ההודעה כאמור באתו סעיף קטן ובלבד שהתקופה האמורה לא תעלה על שנתיים (בסימן זה – תקופת ההתחייבות).

ג) הממונה רשאי לדרוש כי המפר יכלול בכתב ההתחייבות תנאים נוספים שעליו לעמוד בהם במהלך תקופת ההתחייבות לשם הקטנת הנוק שנגרם מההפרה או מניעת הישנותה.

ד) נוסף על כתב ההתחייבות יפקיד המפר בידי הממונה עירבון בסכום העיצום הכספי שהממונה היה רשאי להטיל על המפר בשל אותה הפרה, בהתחשב בקיומם של מקרים, נסיבות ושיקולים שנקבעו לפי סעיף 23כט.ב).

ד ב ר י ה ס ב ר

רשאי, במקום להמציא למפר הודעה על כוונת חיוב ולהטיל עליו עיצום כספי, להמציא לו הודעה שיש באפשרותו להגיש לממונה כתב התחייבות ועירבון במקום שיוטל עליו עיצום כספי. בכתב ההתחייבות המפר יתחייב להפסיק את ההפרה ולהימנע מהפרה נוספת של אותה הוראה בתוך תקופה שיקבע הממונה ושתחילתה ביום מסירת ההודעה, ובלבד שהתקופה האמורה לא תעלה על שנתיים.

הממונה רשאי לקבוע בכתב ההתחייבות תנאים נוספים שעל המפר להתחייב ולעמוד בהם בתקופת ההתחייבות, במטרה להקטין את הנוק שנגרם מההפרה או למנוע את הישנותה.

שבו עליו לעמוד. בדומה להתראה המינהלית, גם לצורך הצעת התחייבות למפר חלף הטלת עיצום כספי, נדרשת תשתית ראייתית שמספיקה להטלת עיצום כספי. זאת במיוחד כאשר אי-הסכמה של המפר להתחייבות תוביל להטלה של עיצום כספי עליו.

לסעיף 23

מוצע לקבוע כי אם היה לממונה יסוד סביר להניח כי אדם הפר הוראה מההוראות לפי החוק, שניתן להטיל בשלה עיצום כספי, והתקיימו נסיבות המנויות בנהלים שקבע הממונה, באישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיך לכך, הוא

תוצאות הגשת כתב 23ל.א. הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה, בתוך 30 ימים מיום מסירת ההודעה כאמור בסעיף 23ל(א), לא יוטל עליו עיצום כספי בשל אותה הפרה; לא הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון בתוך התקופה האמורה, ימציא לו הממונה הודעה על כוונת חיוב בשל אותה הפרה, לפי סעיף 23ז.

הפרת התחייבות 23ל.ב. (א) הגיש המפר כתב התחייבות ועירבון לפי סימן זה והפר תנאי מתנאי ההתחייבות, כמפורט בפסקאות שלהלן, יחולו ההוראות המפורטות באותן פסקאות, לפי העניין:

(1) המשיך המפר, במהלך תקופת ההתחייבות, להפר את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יחלט הממונה את העירבון וימציא למפר דרישת תשלום בשל ההפרה הנמשכת כאמור בסעיף 23כ(א);

(2) חזר המפר והפר, במהלך תקופת ההתחייבות, את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – יחלט הממונה את העירבון ויראו את ההפרה הנוספת כאמור כהפרה חוזרת לעניין סעיף 23כ(ב); הממונה ימציא למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת;

(3) הפר המפר תנאי מהתנאים הנוספים שנקבעו בכתב ההתחייבות כאמור בסעיף 23ל(ג) – יחלט הממונה את העירבון.

(ב) לעניין פרק זה, יראו בחילוט העירבון לפי הוראות סעיף זה, כהטלת עיצום כספי על המפר בשל ההפרה שלגביה ניתן העירבון.

ד ב ר י ה ס ב ר

יחלט את העירבון וימציא למפר דרישת תשלום בשל ההפרה הנמשכת;

(2) אם המפר חזר והפר במהלך תקופת ההתחייבות את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות – הממונה יחלט את העירבון וימציא למפר הודעה על כוונת חיוב בשל ההפרה החוזרת;

(3) אם המפר הפר תנאי מהתנאים הנוספים שקבע הממונה בכתב ההתחייבות – הממונה יחלט את העירבון.

עוד מוצע לקבוע כי יראו חילוט של העירבון לפי סעיף זה, כהטלת עיצום כספי על המפר בשל ההפרה שלגביה ניתן העירבון.

כמו כן מוצע לקבוע כי אם הופר תנאי מתנאי ההתחייבות, והמפר הפר פעם נוספת את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות, לא יאפשר הממונה למפר להגיש כתב התחייבות נוסף בשל ההפרה הנוספת.

העירבון שיופקד נוסף על כתב ההתחייבות, יהיה בגובה העיצום הכספי שהממונה היה רשאי להטיל על המפר בשל אותה הפרה, בהתחשב בקיומן של נסיבות הפחתה לפי החוק.

לסעיף 23לא

אם הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון כאמור, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו הודעת הממונה כאמור בסעיף 23כט(א), לא יוטל עליו עיצום כספי בשל אותה הפרה. אם לא הגיש המפר לממונה כתב התחייבות ועירבון בתוך 30 ימים כאמור, הממונה ימציא לו הודעה על כוונת חיוב בשל אותה הפרה, לפי סעיף 23ז.

לסעיף 23לב

מוצע לקבוע שאם המפר הפר תנאי מתנאי ההתחייבות, יהיה ניתן לפעול כדלקמן:

(1) אם המפר המשיך להפר, במהלך תקופת ההתחייבות, את ההוראה שבשל הפרתה נתן כתב התחייבות – הממונה

(ג) הופר תנאי מתנאי ההתחייבות כאמור בסעיף זה, והפר המפר פעם נוספת את ההוראה שבשל הפרתה נתן את כתב ההתחייבות, לא יאפשר לו הממונה להגיש כתב התחייבות נוסף לפי הוראות סימן זה, בשל אותה הפרה.

השבת העירבון 23לג. עמד המפר בתנאי כתב ההתחייבות שמסר לפי סימן זה, ויחזר לו, בתום תקופת ההתחייבות, העירבון שהפקיד בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הפקדתו עד יום החזרתו.

סימן ד': שונות

23לד. (א) אין בהגשת עתירה לפי חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000¹², על הטלת עיצום כספי, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית משפט הורה על כך.

(ב) החליט בית המשפט לקבל עתירה כאמור בסעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, ויחזר העיצום הכספי או כל חלק ממנו אשר הופחת בידי בית המשפט, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

23לה. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרסם הממונה את הפרטים שלהלן, בדרך שתבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:

(1) דבר הטלת העיצום הכספי;

(2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה;

(3) סכום העיצום הכספי שהוטל;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 23לה

מוצע לחייב את הממונה לפרסם את החלטותיו בדבר הטלת העיצום הכספי. פרסום החלטות הממונה הוא כלי שתכליתו היא הבטחת שקיפות ביחס להפעלת שיקול הדעת של הממונה בהטלת העיצום הכספי. בידי של הממונה מסור כלי רב עוצמה, מבחינת היקף הסנקציות שהוא יכול להטיל. לפיכך, וכדי להבטיח כי השימוש באותו כלי נעשה באופן שוויוני וענייני, מוצע לחייב את הממונה לפרסם את החלטותיו בדבר הטלת העיצומים הכספיים, סכומיהם ושיעורי ההפחתה, אם הופחת סכום העיצום הכספי. פרטי הפרסום יהיו כאלה שיאפשרו לציבור לבחון ולבקר את החלטות הממונה. עוד מוצע לקבוע כי אם הוגשה עתירה על הטלת עיצום כספי, יפרסם הממונה את דבר הגשת העתירה ואת תוצאותיה.

הפרסום, ככלל לא יכול את שמות המפרים, ככל שהם יחידים, אלא אם כן הדבר נחוץ כדי להזהיר את הציבור מפניהם. כן יימנע הממונה מפרסום פרטים שנאסרו פרסומם לפי הוראות סעיף 9(א) לחוק חופש המידע,

לסעיף 23לג

מוצע לקבוע כי אם עמד המפר בתנאי כתב ההתחייבות, ויחזר לו, בתום תקופת ההתחייבות, העירבון שהפקיד בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום הפקדתו עד יום החזרתו.

לסימן ד' לסעיף 23לד

מוצע לקבוע ברירת מחדל ולפיה אין בהגשת עתירה לפי חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, על הטלת עיצום כספי, כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי אלא אם כן הסכים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.

עוד מוצע לקבוע כי אם החליט בית משפט לקבל עתירה על הטלת עיצום כספי, לאחר ששולם העיצום הכספי, יחזר העיצום הכספי או כל חלק ממנו אשר הופחת בידי בית המשפט, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.

¹² ס"ח התש"ס, עמ' 190.

- (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנסיבות שבשלהן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;
- (5) פרטים על אודות המפר;
- (6) שמו של המפר – ככל שהמפר הוא תאגיד.

(ב) הוגשה עתירה על הטלת עיצום כספי, יפרסם הממונה את דבר הגשת העתירה ואת תוצאותיה.

(ג) על אף הוראות סעיף קטן (א)6, רשאי הממונה לפרסם את שמו של מפר שהוא יחיד, אם סבר שהדבר נחוץ לצורך אזוהרת הציבור, וככל שהמפר מחזיק או מנהל מאגר מידע.

(ד) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998¹⁵, וכן הוא רשאי שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

223.ל. (א) תשלום עיצום כספי, המצאת התראה מינהלית או מתן כתב התחייבות ועירבון, לפי פרק זה, לא יגרעו מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוראה מההוראות לפי חוק זה, המהווה עבירה.

(ב) הוגש נגד אדם כתב אישום בשל הפרה המהווה עבירה לפי חוק זה, לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל אותה הפרה, ואם שילם המפר עיצום כספי או הפקיד עירבון כאמור בסעיף 23לא(א) – יוחזר לו הסכום ששולם או העירבון שהופקד, לפי העניין, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום או יום הפקדת העירבון, עד יום החזרתו.

פרק ד'3: עבירות

223.לז. המפריע לממונה, או לחוקר או למפקח מטעמו, במילוי תפקידו לפי חוק זה, דינו – מאסר שישה חודשים.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפרק ד'3 המוצע

מוצע להתאים את חלק העונשין בחוק בנוגע למאגרי מידע, להסדרה המפורטת שבהצעת חוק זו. על חלק מהפרות החוק מוצע לקבוע סנקציה מינהלית, ועל אלה שיש בהן מידה של חומרה יתרה, הנלמדת, בין השאר מהיסוד הנפשי המלווה אותם או מפוטנציאל הנזק לציבור הגלום בהן – מוצע כי יוגדרו כעבירות פליליות בחלק העונשין של החוק וייאכפו במישור הפלילי.

לסעיף 23לז

מוצע לקבוע כי מי שמפריע לממונה, או לחוקר או למפקח מטעמו, במילוי תפקידו לפי החוק, דינו – מאסר שישה חודשים. התנהגות זו היא התנהגות שראוי להגדירה כעבירה פלילית המלווה באפשרות להטיל סנקציה פלילית נאותה.

התשנ"ח-1998, והוא רשאי שלא לפרסם פרטים מהטעמים המנויים בסעיף 9(ב) לאותו חוק.

לסעיף 23לז

ישנן הוראות בחוק שאכיפתן יכולה להתבצע הן במישור המינהלי והן במישור הפלילי. אף על פי שאין המדובר בסיכון כפול, הטלת סנקציות בשני המישורים היא אמצעי העולה על הנדרש. לפיכך הסעיף המוצע מבהיר כי אף על פי שנקט הליך מינהלי לפי פרק ד'2 המוצע, אין בכך כדי לגרוע מאחריותו הפלילית של המפר. עם זאת, אם הוגש נגד מפר כתב אישום בשל הפרת הוראה מהוראות החוק שהיא גם עבירה, לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה ואם המפר שילם עיצום כספי או הפקיד עירבון, יוחזר לו הסכום ששולם או העירבון שהופקד, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומם או הפקדתו עד יום החזרתו.

¹⁵ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

<p>23לח. העושה אחד מאלה בכוונה להטעות את הממונה או מפקח מטעמו, דינו – מאסר שלוש שנים:</p>	<p>הפרה בכוונה להטעות</p>
<p>(1) כלל פרטים לא נכונים בבקשה לרישום מאגר מידע שהוגשה לפי סעיף 9;</p> <p>(2) לא הודיע לממונה על שינוי בפרטים המנויים בסעיף 9(ב) או בפרטים שנקבעו לפי סעיף 9(ג), בניגוד להוראת סעיף 9(ד);</p> <p>(3) מסר פרטים לא נכונים במענה לדרישה של הממונה או של מפקח לפי סעיף 23(א) עד (3).</p>	
<p>23לט. הפונה לאדם לקבלת מידע לשם החזקתו או שימוש בו במאגר מידע, בלי שמסר לו הודעה כנדרש בסעיף 11, בכוונה לקבל את המידע במרמה, דינו – מאסר שלוש שנים; לעניין סעיף זה, "מרמה" – טענת עובדה בעניין שבעבר, בהווה או בעתיד, הנטענת בכתב, בעל פה או בהתנהגות, ואשר הטוען אותה יודע שאינה אמת או שאינו מאמין שהיא אמת.</p>	<p>אי-מסירת הודעה בכוונה להטעות</p>
<p>23מ. בעל מאגר מידע או מחזיק בו, המשתמש במידע ממאגר המידע שלא למטרה שלשמה נמסר, או המתיר זאת לאחר, דינו כדין הפוגע במזיד בפרטיות זולתו לפי סעיף 5.</p>	<p>שימוש במידע ממאגר מידע בניגוד למטרה שלשמה נמסר</p>
<p>23מא. (א) לא ישתמש אדם במידע ממאגר מידע בלא הרשאה של בעל מאגר המידע, או בחריגה מהרשאה כאמור; לעניין זה, מי שברשותו עותק של מאגר מידע, או חלק מהותי ממנו – יראו אותו כמי ששתמש במידע ממאגר המידע, אלא אם כן הוכיח אחרת.</p>	<p>שימוש במידע ממאגר מידע בלא הרשאה</p>

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 23 לח

הודעה הכוללת את הפרטים האמורים אין לנושא המידע יכולת לגבש הסכמה מדעת למסירת המידע, וגם אין אפשרות מעשית לבחון אם נעשה במידע שימוש שלא למטרה לשמה נמסר. מוצע לקבוע לעבירה לפי סעיף זה, עונש מאסר של שלוש שנים.

לסעיף 23 מ

מוצע לקבוע עבירה ספציפית לגבי מאגרי מידע, המבוססת על שימוש במידע שבמאגר שלא למטרה שלשמה נמסר המידע. עיקרון זה הוא אחד מהעקרונות היסודיים בדיני הפרטיות במידע והוא מנוי בסעיפים 2(9) ו-8(ב) לחוק. הפרתו מממשת את פוטנציאל הסיכון הגלום בעיבוד מידע ממוחשב. הענישה בשל עבירה זו נגזרת מהעונש הקבוע בסעיף 5 לחוק.

לסעיף 23 מא

מוצע לקבוע כעבירה שדינה מאסר שלוש שנים, שימוש במידע ממאגר מידע בלא הרשאה מבעל המאגר. בהתנהגות זו יש פגיעה בפרטיות נושאי המידע, באשר יש בה שימוש במידע שלא למטרה שלשמה נאסף ובלא הסכמתו של נושא המידע.

מוצע לקבוע כעבירות פליליות שדינן מאסר שלוש שנים, כמה התנהגויות המבוצעות בכוונה להטעות את הממונה או מפקח מטעמו, שיש להן קשר ישיר להפעלת הפיקוח על ניהול מאגרי המידע: כתיבת פרטים לא נכונים בבקשה לרישום מאגר מידע, אי-הודעה לממונה על שינוי בפרטים על אודות המאגר בניגוד לחובה הקבועה בחוק, מסירת פרטים לא נכונים במענה לדרישה של הממונה או של מפקח. התנהגויות אלה הן התנהגויות שראוי להגדירן כעבירה פלילית המלווה באפשרות להטיל סנקציה פלילית נאותה.

לסעיף 23 לט

סעיף זה עוסק בפגיעה חמורה בנושא המידע עצמו. ההימנעות ממסירת ההודעה לפי סעיף 11 לחוק (הודעה המבחינה לנושא המידע אם חלה עליו חובה חוקית למסור את המידע או שמסירת המידע תלויה ברצונו ובהסכמתו, מה המטרה שלשמה מבוקש המידע ולמי יימסר המידע ומטרות המסירה). מתוך כוונה לקבל את המידע במרמה, מפירה את זכותו הבסיסית של נושא המידע שלא תיפגע פרטיותו בלא הסכמתו מדעת (סעיף 1 לחוק). בלא קבלת

(ב) המשתמש במידע ממאגר מידע בלא הרשאה או בחריגה מהרשאה, כאמור בסעיף קטן (א), דינו – מאסר שלוש שנים.	מסירת מידע מגוף ציבורי
23מב. המוסר מידע מגוף ציבורי בניגוד להוראות סעיף 23ב, דינו – מאסר שלוש שנים.	תחולה על ידיעות על ענייניו הפרטיים של אדם
23מג. הוראות סעיפים 23מ עד 23מב יחולו על ידיעות על ענייניו הפרטיים של אדם, אף שאינן בגדר מידע, כשם שהן חלות על מידע.	אחריות נושא משרה בתאגיד
23מד. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיפים 16 ו־23מ עד 23מב בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו האמורה, דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.	
(ב) נעברה עבירה לפי סעיפים 16 או 23מ עד 23מב בידי תאגיד או עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו האמורה.	
(ג) בסעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פעיל בתאגיד, שותף, למעט שותף מוגבל, וכן מנהל מאגר.	

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 23מב

הסעיפים האמורים בידי התאגיד או אחד מעובדיו, חזקה היא, הניתנת לסתירה, שנושא המשרה הפר את חובת הפיקוח.

גופים ציבוריים אוספים מידע אישי במאגרי מידע ומקבלים מידע מגופים ציבוריים אחרים, והדבר יוצר סיכונים לפרטיותם של נושאי המידע. לכן מוצע לקבוע בסעיף זה, כי מי שמוסר מידע מגוף ציבורי בניגוד להוראות פרק ד' לחוק הגנת הפרטיות מבצע עבירה פלילית, ודינו – מאסר שלוש שנים.

לסעיף 23מג

הנחת הבסיס בסעיף זה היא כי חלק מתפקידו של נושא משרה בתאגיד הוא ליצור הליכי עבודה ונהלים שתכליתם הטמעה של הוראות הרגולציה המחייבות ביחס למאגרי המידע שיש לתאגיד, וכן שמתפקידו לפקח ולהבטיח כי הוראות אלה מקיימות בידי התאגיד ועובדיו. העבירות המקיימות את החזקה שנושא המשרה לא קיים את חובת הפיקוח שלו, הוגבלו לעבירות שמשקפות מצב שבו הוראות רגולציה שעל התאגיד לקיים – הופרו, שכן ההנחה היא שפעילות הטמעה של הוראות אלה היתה יכולה למנוע זאת.

מוצע כי סעיפים 23מ, 23מא ו־23מב, יחולו גם על ידיעות על ענייניו הפרטיים של אדם שאינן "מידע" כהגדרתו בסעיף 7 לחוק.

לסעיף 23מד

סתירת החזקה האמורה יכולה להיעשות על ידי הוכחה של נושא המשרה כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו. פעילות הדרכה והטמעת הוראות הקשורות ביישום החובות לפי החוק בקרב העובדים, פעולות ביקורת ובקרה, ופעולה של נושא המשרה להפסקת ההפרה ומניעת הישנותה יכולים לשמש לסתירת החזקה האמורה.

מוצע להטיל חובת פיקוח על נושא משרה בתאגיד, ולפיה עליו לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירות לפי סעיפים 16 ו־23מ עד 23מב לחוק, בידי התאגיד ועובדיו. חובה זו של נושא המשרה היא נדבך חשוב בתמרוץ התאגיד לציית להוראות החוק. ככל שנושא המשרה יימצא מפר את חובת הפיקוח הזו, תוטל עליו אחריות פלילית. עוד קובע הסעיף כי אם בוצעה עבירה על הוראות

223מ.ה. (א) בוצע מעשה או מחדל שניתן להטיל בשלו עיצום כספי לפי הוראות סעיף 223(ב), (ג) או (ד) (בסעיף זה – ההפרה), בידי רשות ציבורית, או נעברה עבירה לפי סעיפים 16 או 23לח עד 23מב בידי רשות ציבורית, רשאי הממונה לשלוח התראה לעובד אחראי ברשות הציבורית (בסעיף זה – ההתראה), שלפיה עליו לפקח על כך שהרשות הציבורית תנקוט אמצעים כמפורט להלן, לפי העניין, במהלך התקופה הנקובה בהתראה, וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לקנס כאמור בסעיף קטן (ב) –

(1) אמצעים להפסקת ההפרה או העבירה המפורטת בהתראה;

(2) אמצעים למניעת הישנות ההפרה או העבירה.

(ב) לא ביצעה רשות ציבורית את האמור בהתראה, יראו את העובד האחראי ברשות הציבורית כאילו הפר את חובתו האמורה בסעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן בנסיבות העניין כדי למלא את חובתו האמורה, ודינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין.

(ג) כתב אישום לפי סעיף זה יוגש באישור היועץ המשפטי לממשלה.

(ד) בסעיף זה –

”רשות ציבורית” – משרד ממשלתי ויחידת סמך של משרד ממשלתי;

”עובד אחראי” – מנהל רשות ציבורית.”

הוספת סעיף 24א, 8. אחרי סעיף 24 לחוק העיקרי יבוא:

”אִי־תחולה על רשות 24א. (א) הוראות פרקים ד' עד ד'3 לא יחולו על רשות ביטחון כהגדרתה בסעיף 19(ג) ועל כל גוף אחר שקבע שר הביטחון, בצו, בהסכמת שר המשפטים.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 23מ.ה

לנוכח ההכרה ביכולת השליטה המוגבלת של הקצאת המשאבים בגוף ציבורי, שנדרשים לעתים לשם קיום הדרישות המנויות בהתראה שנשלחה לעובד האחראי, מטיל הסעיף המוצע כמה מגבלות:

ראשית, הסעיף מכוון לבעל התפקיד הבכיר בהיררכיה הניהולית, מתוך הנחה שיש לו יכולת השפעה מרבית על התנהלות הרשות ועל תקציבה.

שנית, הגשת כתב אישום נגד העובד האחראי טעונה אישור של היועץ המשפטי לממשלה. במסגרת זו תיבחן השאלה אם עשה העובד האחראי כל שניתן כדי להניע את הרשות הציבורית לבצע את שנדרש בהתראה. שיקול לגיטימי בהקשר זה יכול שיהיה המניעה התקציבית שבשלה לא בוצעו הצעדים המנויים בהתראה.

סעיף 8 מוצע לקבוע בסעיף 24 המוצע, כי הוראות פרקים ד' עד ד'3 לחוק לא יחולו על רשות

סעיף זה קובע מנגנון שתכליתו הגברת הציות להוראות החוק ברשויות ציבוריות. לפי הסעיף המוצע במקרה שבו נמצא שרשות ציבורית הפרה הוראה מהוראות החוק שניתן להטיל בשלה עיצום כספי או עברה עבירה לפי סעיפים 16 או 23לח עד 23מב, רשאי הממונה לשלוח התראה לעובד אחראי ברשות הציבורית (המוגדר כבעל התפקיד הבכיר באותה רשות – המנהל). בהתראה יידרש העובד האחראי לפקח על כך שהרשות תנקוט אמצעים להפסקת ביצוע ההפרה או העבירה, או למניעת הישנותה, וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לקנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין.

אם הרשות הציבורית לא ביצעה את האמור בהתראה, קמה חוקה ולפיה לא קיים העובד האחראי את חובתו לפקח על נקיטת האמצעים כאמור אלא אם כן הוכיח שעשה כל שניתן בנסיבות העניין לקיום חובתו האמורה.

(ב) שר הביטחון, בהסכמת שר המשפטים, רשאי שלא לכלול בפרסום ברשומות של צו כאמור בסעיף קטן (א), את שמו של גוף שלגביו הוצא הצו האמור, מטעמים של שמירה על ביטחון המדינה, ואולם הנוסח המלא של הצו, הכולל את שמו של הגוף האמור, יופקד אצל שר המשפטים.

9. בסעיף 31 לחוק העיקרי, אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) הוראות סעיף זה יחולו רק על רשות ביטחון ועל גוף אחר שחלים עליהם הוראות סעיף 24א."
10. בחוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965¹⁴, בסעיף 16(ה), במקום "לרשם מאגרי המידע כהגדרתו בחוק" יבוא "לממונה על הגנת מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק".
11. בחוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969¹⁵, בסעיף 39(ה), במקום "לרשם מאגרי המידע כהגדרתו בחוק" יבוא "לממונה על הגנת מידע כהגדרתו בסעיף 7 לחוק".
12. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, בתוספת השלישית, בפרט (5), בטור ב' יבוא:
- "ב. סעיף 23ממה לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981."
13. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, בתוספת הראשונה, בפרט 28, במקום "הרשם" יבוא "הממונה".
14. בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (עיסוק בייעוץ פנסיוני ובשיווק פנסיוני), התשס"ה-2005¹⁶ –
- (1) בסעיף 31ב(א)6, במקום "הרשם" יבוא "הממונה על הגנת מידע" ובמקום "רשם מאגרי המידע" יבוא "הממונה על הגנת מידע";

ד ב ר י ה ס ב ר

לחוק לא יחולו על רשות ביטחון כהגדרתה בסעיף 19(ג) לחוק ועל כל גוף אחר שנקבע בידי שר הביטחון כאמור בסעיף 24 לחוק, מוצע להגביל את תחולתו של סעיף 31 לחוק רק לרשות ביטחון ולגוף אחר כאמור.

סעיף 12 מוצע לתקן את התוספת השלישית לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, כדי לאפשר אצילה של סמכות היועץ המשפטי לממשלה לאשר הגשת כתב אישום לפי סעיף 23ממה לחוק הגנת הפרטיות, לפרקליט המדינה ולמסנה לפרקליט המדינה.

סעיפים 10, 11 להצעת החוק, מוצע לתקן את החוקים 13- עד 16 המפורטים להלן, ולהחליף בהם את המונח "הרשם" או "רשם מאגרי המידע" במונח "הממונה" או "הממונה על הגנת מידע":

1. חוק הרשויות המקומיות (בחירות), התשכ"ה-1965;
2. חוק הבחירות לכנסת [נוסח משולב], התשכ"ט-1969;

ביטחון כהגדרתה בסעיף 19(ג) לחוק ועל כל גוף אחר שקבע שר הביטחון, בצו, בהסכמת שר המשפטים. עוד מוצע כי שר הביטחון, בהסכמת שר המשפטים, רשאי שלא לכלול בפרסום ברשומות של צו כאמור, את שמו של גוף שלגביו הוצא הצו, מטעמים של שמירה על ביטחון המדינה, ואולם הנוסח המלא של הצו, הכולל את שמו של הגוף האמור, יופקד אצל שר המשפטים.

על הגופים שיוחרגו מתחולת פרקים ד' עד ד'3 כאמור – ימשיך לחול הדין הקיים (התיקונים הנדרשים לעניין זה מופיעים בסעיפים 3 ו-9 להצעת החוק) וההסדרים החדשים לא יחולו, וזאת עד שתושלם הבחינה באשר לדרך המתאימה לפיקוח על מילוי הוראות החוק הנוגעות למאגרי המידע של גופים אלה.

סעיף 9 בפרקים ד'2 ו-ד'3 המוצעים נקבעו הוראות לעניין הפרות ועבירות במאגרי מידע, שנועדו להחליף את האמור בסעיף 31 לחוק. מאחר שבהתאם למוצע בסעיף 8 להצעת החוק, הוראות פרקים ד'2 ו-ד'3

¹⁴ ס"ח התשכ"ה, עמ' 248; התשס"ט, עמ' 94.

¹⁵ ס"ח התשכ"ט, עמ' 103; התש"ע, עמ' 620.

¹⁶ ס"ח התשס"ה, עמ' 918; התשע"א, עמ' 366.

- (2) בסעיף 13(ב)1, במקום "רשם מאגרי המידע" יבוא "הממונה על הגנת מידע".
15. בחוק הכללת אמצעי זיהוי ביומטריים ונתוני זיהוי ביומטריים במסמכי זיהוי ובמאגר מידע, התש"ע-2009¹⁷ –
- (1) בסעיף 2, במקום ההגדרה "רשם מאגרי המידע" יבוא:
 "הממונה על הגנת מידע" – כהגדרתו בסעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות;¹⁸
- (2) בסעיף 20(ב), במקום "ולרשם מאגרי המידע" יבוא "ולממונה על הגנת מידע";
- (3) בסעיף 33 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום "לרשם מאגרי המידע" יבוא "לממונה על הגנת מידע";
- (ב) בסעיף קטן (ה), במקום "ולרשם מאגרי המידע" יבוא "ולממונה על הגנת מידע".
16. בחוק מרשם תורמי מוח עצם, התשע"א-2011¹⁸, בסעיף 10(ג), במקום "הרשם" יבוא "הממונה".
- תיקון חוק הכללת אמצעי זיהוי ביומטריים ונתוני זיהוי ביומטריים במסמכי זיהוי ובמאגר מידע
- תיקון חוק מרשם תורמי מוח עצם

ד ב ר י ה ס ב ר

3. חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000;
4. חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (עיסוק בייעוץ פנסיוני ובשיווק פנסיוני), התשס"ה-2005;
5. חוק הכללת אמצעי זיהוי ביומטריים ונתוני זיהוי ביומטריים במסמכי זיהוי ובמאגר מידע, התש"ע-2009;
6. חוק מרשם תורמי מוח עצם, התשע"א-2011.

¹⁷ ס"ח התש"ע, עמ' 256.

¹⁸ ס"ח התשע"א, עמ' 382.

